

erklærer jeg derfor for aldeles ubeføiet; der har ikke foreligget noget Tilfælde, hvorefter en ſaadan Behreidſe kunde være berettiget.

Høgsbro: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, der talte om Forſlaget Nr. 1, at det har jeg ikke talt et eneste Ord om. Hvad jeg talte om, var kun Forſlaget Nr. 2, og ſom Folge deraf er jeg ikke i Stand til at forſtaa de Bemærkninger, ſom det ærede Medlem rettede imod mig; det forekommer mig, at de ikke rammede et eneste Ord af, hvad jeg har ſagt.

H. Nielsen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanſen) betegnede, at ligesom Valgmenighederne have bibeholdt Offringen, var det ogſaa tænkeligt, at enkelte Sogne kunde ville gjøre det, og han ſagde, at jeg ſtadig fremkom med det Forargelige ved Offringen. Ja, jeg fremkom med to Sider deraf, ſom jeg ikke kan blive træt af at fremkomme med, ſaa længe Forſlagene ſtille ſig ſaa yderlig fra de ærede Medlemmers Side, men for Dyrigt er jeg villig til at gjøre Indrømmelſer. Jeg tror ikke, man ſkal kunne benegte, at Mange have fundet Forargelſe ved Offringen, og naar det ærede Medlem ſagde, at der kunde være Sogne, hvort Ingen fandt Forargelſe derved, vover jeg at paaftaa, at der viſtnok ikke er et eneste Sogn i Kongertiget Danmark, hvort der ikke ſkulde være Noget, ſom fandt Forargelſe derved. Siden vi have ſaaet denne Sag til Forhandling, har jeg ogſaa forhørt mig om Stemningen her i Landet; thi man maa virkelig ſaavel ved enhver anden Sag ſom ikke mindſt ved denne lægge Mærke til, hvad Folk mene derom, og jeg har da ſaaet den Opfatteſe, at Stemningen er ſom at der ved Offringen er noget Forargeligt; i alt Fald mene de Fleſte det. At man, fordi der i enkelte Sogne kan være nogle Faa, ſom ikke mene det, ſkulde vedblive med det Forargelige og muligviſ lægge Vaand paa Mængden, finder jeg ikke rigtigt, naar der gives en fuld Afſlørningsſum — om jeg ſaa maa kalde det — og fuld Løn til Præſterne. Jeg har for Dyrigt ſagt, at der var forſjel-

lige Veie, man kunde gaa for at ſaae denne Forargelſe hævet, og jeg ſkal gjentage, at hvis de ærede Medlemmer for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanſen) og for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) ville gaa en Veie tildele i Kraft af det frie Princip, og ville give Præſterne en Underſtøttelſe ſom den, der er omtalt i Grundlovens § 3, er jeg med dertil; det er en anden Sag. Jeg kan da forſtaa, at man kan gaa den Veie, men baade at give fuld Løn og dog at lade det Gamle beſtaa er at give dem baade i Poſe og i Sæk. Selv om det ſkulde være et Samvittighedsſpørſmaal for Somme at ſaae en ſaadan Beſtemmelſe indſat, ſom de ærede Medlemmer ville have indſat, ville Mange ſige, at det Hele reducerer ſig til et Pengeſpørſmaal og ikke er et Samvittighedsſpørſmaal; det reducerer ſig til at ſtaffe Præſterne en forøget Indtægt, og derfor ville vi viſtnok ſaae at ſe, at de Medlemmer, ſom i Reglen ikke ere ſparſommelige, eller ſom ikke ſtemme for Indſkrænkninger i Udgifterne, ogſaa denne Gang ville ſtemme for de ærede Medlemmers Forſlag.

H. C. D. Müller: Der er et Hovedpunkt, ſom er meget ſtilket til at betegne denne Sag. Der er opløſtet det Spørſmaal, om man virkelig tror, at det Forſlag, der er ſtillet af Hovedforſlagsſtillerne, meſt vil falde efter Menighedernes eller efter Præſternes Dunſte. Jeg tror, at hvor Menighederne ere vakte til Liv, der vil dette Forſlag ikke falde efter Menighedernes Dunſte; derimod maa man beklage, at det ſikkert vil ſvare til mange Præſters Dunſte og den Stilling, ſom de tænke ſig, men hvad er Grunden dertil? Det er, at ſlige Præſter ſædvanlig ere opgroede og oppoede i mange Aar i Statskirkebønnen og holde paa det, og jo Mere de kunne ſaae ſlaaet faſt, deſto gladere ere de. Det er den forferte, daarlige Aand, ſom der i mange Aar har været i Statskirken; men lige over for en ſand kirkelig Betragtning er der ikke Spørſmaal om, at de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanſen) aldeles have truffet, hvorledes det alvorlig, kristelig maa betragtes. For mig ſtiller det ſig alſaa